

22 juni 2025 – bediening Heilig Avondmaal

**ALLE DINGEN ZIJN MIJ MOGELIJK
DOOR CHRISTUS DIE MIJ KRACHT GEEFT**

Filippenzen 4, vers 10 t/m 20

Heeft u, heb jij het ook wel eens meegemaakt dat je iemand hielp en dat die persoon achteraf zei: 'ach, eigenlijk had ik het zelf ook wel gekund hoor, ik had je hulp eigenlijk niet nodig'. Grrr... O.k., er bestaat natuurlijk de valkuil dat mensen ongevraagd hulp wordt aangeboden. Ongevraagde hulp kan soms heel irritant zijn. Van allerlei ongevraagde goedbedoelde hulp worden kinderen niet beter, maar ouderen in een verpleeghuis ook niet. Maar als die hulp van jou wel noodzakelijk was en achteraf krijg je te horen: 'maar ik had het ook zonder je hulp gekund hoor...' Nou, zo lijkt Paulus zijn brief aan de Filippenzen een beetje af te sluiten. Paulus bedankt de Filippenzen hartelijk voor al hun hulp (vers 10): 'ik ben zeer verblijd geweest in de Heere dat uw denken aan mij eindelijk weer is opgebloeid.' Maar daar achteraan zegt hij: 'niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd in alle omstandigheden tevreden te zijn'. 'Ik had het niet nodig hoor! Ik kan alle omstandigheden aan.' Nou, voor wie Paulus altijd al wat dominant en zelfingenomen vond..., hier heb je nog zo iets.

Maar er schuilt iets heel moois in wat hij zegt... Want ook hierin, in dit wat vreemde (zeg maar) bedankbriefje dat hij heeft toegevoegd aan zijn brief, zit het Evangelie van Jezus Christus verstopt. Of nu ja verstopt..., misschien druipt het er wel gewoon van af. Alles wat Paulus zegt, denkt, voelt, beleeft, heeft een verbinding met de Heere Jezus. En daardoor krijgt dit bedankkaartje van Paulus een verdieping, heeft het een veel diepere laag... en is het veel mooier dan het op het eerste gezicht misschien lijkt. *We stuiten hier namelijk op datgene waar Paulus zijn kracht vandaan haalt.* Een kracht waar Paulus elke keer weer door wordt geholpen en het kan uithouden en verder kan. Nou, dat wil ik vanmorgen met jullie delen. Als ik aan u of jou zou vragen: waar zou je deze week kracht voor willen krijgen...? Waar heeft u kracht voor nodig? .. Nu, ik hoop dat je middels de preek die kracht zult ontvangen.

Die hulp die Paulus van de Filippenzen had ontvangen was trouwens hulp om rond te kunnen komen. Misschien was het geld, of was het kleding, of voedsel, of zoiets. Epafroditus had het namens de gemeente aan Paulus overhandigt (vers 18). Ik noem dit even, want dat is wel belangrijk om het geheel te begrijpen. Paulus was op zendingsreis en in zijn zendingswerk was hij afhankelijk van de support van medegelovigen. Paulus was nog steeds wel tentenmaker van beroep, maar hoe meer hij bezig was om rond te komen door zijn handenarbeid, hoe minder tijd er voor het zendingswerk overbleef natuurlijk.

Maar wat was het mooi: de gemeente van Filippi wilde hem financieel ondersteunen in zijn zendingswerk. De gemeenteleden droegen dit met elkaar en uit de woorden van Paulus hier en elders blijkt dat ze daarin heel overvloedig waren. Ze staken met kop en schouders boven andere gemeenten uit. Ik denk hè, dat hier die diepe band tussen Paulus en de gemeente uit is te verklaren. Niet dat Paulus kickte op een hoog salaris en gesteld was op een beetje comfort in zijn leven..., nee: dat zij samen zo bezig konden zijn met zending, met het doorgeven van de boodschap over de Heere Jezus. Het contact tussen Paulus en de gemeente van Filippi was hecht, was verdiept, was vol vreugde..., omdat zij samen die vreugdevolle boodschap mochten delen en uitdragen. Dat geeft dus vreugde: als je als gemeente samen druk bent met zending. Als je je richt op het doorgeven en verder brengen van het Evangelie, van het geloof. En die vreugde droop van alle woorden af in dit bedankbriefje van Paulus. Bijvoorbeeld zo'n zin als vers 17: 'niet dat ik de gave zoek, maar ik zoek de vrucht die op uw rekening toeneemt'. Paulus zocht niet de gave, hij was niet gefocust op wat hij allemaal kreeg vanuit Filippi..., maar hij wist dat de gemeente hiermee in het

Koninkrijk van God investeerde en hij was ervan overtuigd dat zij daarvoor ook door God zouden worden beloond. 'Ik zoek de vrucht die op uw rekening toeneemt', zo zei Paulus met een beeld uit de economie: het hemels banksaldo op de rekening van de Filippenzen liep flink op door hun bijzondere inzet. God zal hen ook zegenen, nu zij Paulus zo zegenen. Ja (vers 19): mijn God zal u, overeenkomstig Zijn rijkdom, voorzien van alles wat u nodig

hebt, in heerlijkheid, door Christus Jezus'.

Maar het gaat dus niet om de inkomsten van Paulus, of het hemels banksaldo van de Filippenzen..., het gaat om de vreugde van het Evangelie, het daarin samenwerken - de een uitvoerend, de ander faciliterend en ondersteunend. Samen de roeping verstaan om het Evangelie verder te brengen. Daar word je rijk van als gemeente!

Nou, tot zover de oproep vanmorgen om met elkaar werk te maken van de zending en ons gemeenteleven daarop af te stemmen. Nu terug naar die kracht, waar Paulus het over had en waar wij het over zouden hebben...

Paulus vertelt de gemeente van Filippi dat hij niet zozeer zat te wachten op hun hulp vanwege zijn gebrek aan..., nee, Paulus was tevreden. Paulus had geleerd om gebrek te hebben en overvloed te hebben (vers 11). Hij was erin geoefend om verzadigd te zijn en om honger te lijden (vers 12). En dan zegt hij vervolgens (vers 13): 'alle dingen zijn mij mogelijk door Christus Die mij kracht geeft'.

Daar hebben wij die kracht van Paulus! Maar... die kracht die Paulus ontvangt, is dus een kracht om het in alle omstandigheden uit te kunnen houden, om het door te komen, om te kunnen blijven functioneren als zendeling. In goede en in slechte tijden. Paulus zegt dus niet: 'ik kan alles aan'. Nee: 'ik krijgt kracht om in alles te blijven staan.'

Want Paulus kon ook niet alles. Hij voelde zich ook nog wel eens zwak. Minder getalenteerd dan anderen. Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus Die mij kracht geeft, betekent dus niet: ik zie alleen maar mogelijkheden en kansen, wir schaffen das, 'yes, we can', 'je kunt het', 'you can do it'. Nee, je kunt niet alles, als je gelooft. Je loopt als gelovige ondanks je al dan niet grote geloof tegen grenzen op in je leven. Je moet soms teleurstellingen incasseren. Je hebt soms ook om te gaan met het pijnlijke feit dat niet al je gebeden worden verhoord. Want je zit met alle vezels van je bestaan vast aan deze menselijke wereld en hebt daarom niet zoals ieder ander te maken met onmogelijkheden, met grenzen, met het onvolmaakte leven, met de zonden, met de gebrokenheid van het bestaan.

We zien Paulus dan ook gewoon dankbaar gebruik maken van de hulp die hij van anderen kreeg. Paulus kon geen brood voor zichzelf toveren. Ondanks dat hij zei 'alle dingen zijn mij mogelijk door Christus' en ondanks dat hij verkondigde dat Jezus het Brood des levens was..., ondanks dat leed hij nog soms honger en was het erg welkom om blij verrast te worden door een geschenk uit Filippi.

Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft..., dat moet je dus niet verkeerd lezen. Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft..., daardoor moet je er niet automatisch van uitgaan dat je dit jaar wel overgaat..., of dat je club volgend seizoen kampioen zal worden..., of dat je bedrijf wel in de storm overeind zal blijven..., of dat je wel genezen zult worden. Maar in al die dingen en door al die dingen heen leefde Paulus van een geweldige kracht. Een kracht in elke situatie. In rijkdom en in armoede. Als hij honger had, maar ook als hij haast teveel gegeten had. Een kracht in elke situatie. Welke kracht? Het is *Christus, Die mij kracht geeft*, zo zegt Paulus.

Christus, Die mij kracht geeft... Paulus geloofde niet alleen in Jezus. Nee, hij heeft ook echt die kracht van Jezus ervaren, meegemaakt, gevoeld, gezien, ontdekt. Want dat is het wonder van Pinksteren. Petrus vertelde op die Eerste Pinksterdag na zijn heftige preek: 'bekeer u en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen'. Keer je om tot God. Stel je voor Hem open. Geef je over, geef je leven aan Jezus. En Jezus zal je leven vullen met Zijn Geest.

Jezus had Zichzelf als offer had gegeven en daardoor een nieuw begin had gemaakt..., maar nu moest dat nieuwe begin ook geactiveerd, werkelijkheid worden. Jezus had Zijn leven gegeven en nu mogen wij delen in Zijn leven... door Zijn Geest. Zijn kracht mag in jou zijn, in u zijn. Ook in jouw leven. Ook in uw bestaan. Ook in mij, ook in mij, zo zingt een oud Pinkstergezag.

Wat voor kracht is dat dan? Ik vraag dat nog wel eens aan mensen, als ze mij vertellen 'ik heb kracht van God ervaren', maar meestal kunnen zij mij niet echt vertellen wat die kracht dan precies is. Ik kan daarom ook geen definitie geven of iets dergelijks, maar toch wat proberen: wat is die kracht die Paulus van Christus steeds in alle situaties mocht ontvangen?

Genade, dat allereerst denk ik. Je echt geliefd weten in Christus... en vastgehouden... en omarmd... en beschermd. Dat kan zo'n bijzondere kracht zijn. In je eenzaamheid. Of als mensen je teleurstellen. Als het leven rafelranden kent, of als je van de eindigheid van het leven opschrikt. Of als je wat op het zoek bent naar

jezelf misschien. Leven van Gods genade. Dat geeft kracht. Want dat maakt vrij. Dat maakt veel los, letterlijk en figuurlijk. Het is zo'n kracht voor je leven als je weet dat je in Christus door God bent gezien. Dat je in Christus zal worden vastgehouden. Dat je echte zekerheid hebt. Dat je leven niet wat aan de ketting van toevalligheden bungelt, maar dat je leven in Zijn handen geborgen is... en gekoesterd wordt.

En die kracht ervoer Paulus niet alleen op die momenten dat hij er helemaal doorheen zat hoor en een zielig hoopje was..., nee, ook als hij zich rijk en verzadigd voelde en niet van hulp afhankelijk was..., dan keek hij omhoog: Jezus, dat is mijn Kracht. Mijn houvast. Mijn liefde. Mijn basis. Degene Die mij werkelijk rijk maakt.

Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus Die mij kracht geeft. Soms betekent die kracht van Christus ook buitengewone hulp en zegen. Dat er een wonder gebeurt. Paulus heeft het vaak meegemaakt en wonderen gebeuren nog steeds, zo kan ik u vertellen.

Maar die kracht van Christus kan ook zijn dat je opeens de woorden krijgt, die je nodig had. Dat je getuigt, bemoedigt, spreekt in de kracht van de Geest. Maar het kan ook betekenen dat je de kracht krijgt om je lippen op sommige momenten stijf op elkaar te houden. Of de wijsheid om zo of zo te handelen. Het is kracht om te doen, om je in te zetten voor het Koninkrijk van God, ongeacht in welke omstandigheden je leeft en welke onmogelijkheden je bij jezelf meent te zien.

De kracht van Christus, dat is ook groeikracht, kracht waardoor de vrucht van de Heilige Geest in je leven groeit: liefde, blijdschap, vrede, geduld, trouw, vriendelijkheid, goedheid, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. En het gebeurt bij mensen, ze veranderen door de kracht van Christus. Dankzij Pinksteren.

Maar die kracht van Christus is dus ook – zoals ik al aangaf – een kracht in zwakheid. Een kracht die juist opblinkt in het duister van het lijden. Het is de kracht om Jezus te volgen door de diepte heen, jezelf loslatend... en je gevend voor het Koninkrijk van God.

Straks zullen wij Avondmaal vieren en dan zal ik voor de viering deze woorden uit het formulier uitspreken: *zo zeker als wij nu het brood eten en de wijn drinken, zo zeker zal onze ziel nieuwe kracht ontvangen door het werk van de Heilige Geest*. Met het gedenken van Jezus' lijden en sterven, met het vieren van Zijn redding, mogen wij kracht ontvangen. Zoals het brood en de wijn door ons lichaam zullen worden opgenomen, zo mag de kracht van Christus je leven binnenkomen en vervullen. Zal je dat geloven? Ook als je in de kerkbanken blijft zitten, omdat je bijvoorbeeld nog niet belijdenis hebt gedaan, maar als je meekijkt en ook aan de Heere Jezus denkt en Hem in je leven toelaat..., dan mag ook jij, ook u die kracht van Christus ontvangen.

De kracht van Christus in je. Kracht in alle omstandigheden. Neem dat mee. Voor wat of wie er deze week ook op je weg zal komen.

Kracht doordat je weet dat je geliefd bent door die oneindig grote God.

Kracht doordat je weet dat God met je verder wilt en dat Hij je nooit en nooit zal loslaten.

Kracht om je ook in te zetten in Zijn Koninkrijk, om wat met je leven te doen.

Kracht, omdat je weet dat alle krachten en machten moeten buigen voor Christus' macht. 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde', zo zei Jezus.

Kracht, omdat er ondanks alles hoop is, hoop voor deze wereld.

Kracht om de duivel te weerstaan, om het gevecht tegen je zonden en verslavingen aan te gaan.

Kracht in Christus. Die kracht mag je straks ontvangen, daardoor weer opgeladen worden.

Dat betekent wel dat je alle andere krachtbronnen daaraan ondergeschikt moet maken. Jezus is niet de aggregaat of de powerbank voor als alle andere energiebronnen niet meer werken. Nee, laat al die andere dingen en manieren eerst even los. Je eigen kracht. Je eigen wijsheid. Je uitstraling. Maar ook je maniertjes om met dingen om te gaan. Je vechten. Vind je kracht... in Hem. Jezus alleen.

En durf daarom ook kwetsbaar te zijn. Want als je kracht in Christus is, dan heb je dat dus niet in jezelf..., nee, dan leef je in afhankelijkheid van Zijn kracht. Van Zijn hulp. Van Zijn goedheid.

Hier zit straks een groep mensen aan tafel die heel kwetsbaar zijn. Die alles hebben losgelaten voor Hem. Die daarom ook niet boven de ander kunnen staan of zich minder dan een andere hoeven te voelen aan tafel. Nee, wij ontvangen de kracht van Christus in onze zwakheid, om het met woorden van Paulus uit een andere brief te zeggen.

Met elkaar belijden wij: onze kracht is in Hem. Kracht waardoor wij misschien deze week wonderlijke dingen kunnen doen of ongekende mogelijkheden zien. Of kracht om het misschien weer een week uit te houden in onze situatie. Kracht om te geloven, hopen en lief te hebben. Want daarin hadden Paulus en de gemeente van Filippi elkaar gevonden en deelden ze hun vreugde: in Jezus en in Zijn werk dat nu de wereld doorgaat.

Ik kon geen beter voorbeeld bedenken om de preek mee samen te vatten, dan het voorbeeld wat Jezus Zelf eens heeft gebruikt. Hij noemde Zichzelf eens de wijnstok. 'Ik ben de wijnstok en jullie zijn de takken', zo zei Hij tegen Zijn leerlingen. Nu, een tak die los is geraakt van de wijnstok, dat is het slapste hout wat er is. Er zit totaal geen kracht in. Maar zo'n tak die vastzit aan de wijnstok..., die kan heel wat stormen

aan. Meestal beweegt hij wat mee, maar veert hij ook weer terug. ... En zo'n tak kan het ook aan om soms gesnoeid te worden, want hij blijft gevoed en leven ontvangen vanuit de wijnstok. ... En zo'n tak heeft ook de kracht om vrucht voort te brengen, hoe oud de tak ook is. Omdat de tak vast zit aan die wijnstok, die druivenplant.

Nu, verbind je straks met het Avondmaal weer of opnieuw aan Jezus. Laat Zijn kracht je leven vervullen. Ontvang Zijn kracht. Geloof het. En je zult vrucht dragen.